

Nada u Allahovu milost i čuvanje od Njegove srdžbe (Medina)

Hatib: dr. Abdulmuhsin ibn Muhammed el-Kasim

9. zul-kade 1440. po Hidžri / 12. juli 2019.

Svaka hvala i zahvala pripadaju Allahu. Samo Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo i Njemu se utječemo od zla naših duša i loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i poslanik, neka su na njega Allahova milost, blagoslov i mir, i na njegovu porodicu i ashabe.

Bojte se Allaha onako kako Ga se treba bojati, jer ko se bude bojao svoga Gospodara, spasio se, a ko se okrene od Njegove opomene, propao je.

O muslimani! Allah, džellešanuhu, opisao je Sebe, Svojim stvorenjima, u Svojoj Knjizi i sunnetu Svoga Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Njemu pripada najuzvišeniji primjer i niko Mu nije ravan u Njegovim imenima i svojstvima.

Razmišljanje o Njegovim svojstvima i činjenje ibadeta na temelju tih svojstava vodi Njegovoj ljubavi i Džennetu, i sredstvo je za postizanje njihovih plodova, kao što su strah od Allaha, nada u Njegovu milost, ljubav prema Njemu, oslonac na Njega i sl.

Vjerovanje prvih generacija muslimana, po pitanju Allahovih imena i svojstava, temelji se na potvrđivanju svih imena i svojstava koja su jasno spomenuta u Kur'anu i sunnetu, a jedno od tih svojstava, koje obavezuje vjernika na strahopoštovanje i strah od Allaha, jeste svojstvo srdžbe.

Allah, džellešanuhu, srdi se i zadovoljan je onako kako Mu dolikuje, a ne kako to čine Njegova stvorenja.

Svako Allahovo svojstvo ima svoje materijalne posljedice, a od posljedica Allahove srdžbe jesu dunjalučke kazne i iskušenja. Uzvišeni kaže: "... a koga snađe srdžba Moja – nastradao je!" (Taha, 81), tj. propao je.

Sufjan ibn Ujejna, Allah mu se smilovao, rekao je: "Allahova srdžba je bolest za koju nema lijeka."

Allahova srdžba može biti uzrokom poništenja djela. Uzvišeni kaže: "To će biti zato što su ono što izaziva Allahovu srdžbu slijedili, a ono čime je On zadovoljan prezirali; On će djela njihova poništiti." (Muhammed, 28)

Kada se Allah rasrdi na jedan narod, On na njega pošalje Svoju kaznu. Uzvišeni kaže: "A kad izazvaše Naš gnjev, Mi ih kaznismo" (Ez-Zuhruf, 55), tj. kada Nas rasrdiše.

Rekao je Ibn Kajjim: "Kazna proizlazi iz svojstva srdžbe, i džehennemaska vatra nije potpaljena ni zbog čega drugog do zbog Njegove srdžbe."

Allah, džellešanuhu, kaznio je srdžbom ranije narode i prenio nam je vijesti o njima kako bismo se čuvali grijeha zbog kojih su oni kažnjeni. Uzvišeni kaže: "Ma gdje se našli, bit će poniženi, ako se ne stave pod Allahovu zaštitu i zaštitu muslimana, i zaslužiti će Allahovu srdžbu." (Ali Imran, 112)

Neki narodi poricali su Allahove dokaze, pa ih je stigla Allahova srdžba i On se rasrdio na neke narode i pretvorio ih je u životinje. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Allah, džellešanuhu, rasrdio se na jedan ogranak Benu Israila pa ih je pretvorio u gmizavce koji su gmizali po zemlji." (Muslim)

Nema nijednog vjerovjesnika a da nije upozorio svoj narod na Allahovu srdžbu. Musa, alejhis-selam, rekao je svome narodu: "Zar vam se vrijeme oduljilo, ili hoćete da vas stigne srdžba Gospodara vašeg, pa se zato niste držali obećanja koje ste mi dali!" (Taha, 86)

Svaka čista i iskrena duša boji se Allahove srdžbe.

Zejd ibn Amr ibn Nufejl, i prije vremena poslanstva, raspitivao se o pravoj vjeri, pa je sreo jednog učenog jevreja i upitao ga za njihovu vjeru, a on mu je rekao: “Ne možeš biti u našoj vjeri sve dok ne uzmeš svoj udio u Allahovoj srdžbi.” Zejd mu reče: “Ja upravo bježim od Allahove srdžbe, i nikada neću nositi ni trun Njegove srdžbe, a kako bih to i mogao?” (Buhari)

Musliman traži utočište kod Allaha, nadajući se Njegovoj milosti i zadovoljstvu, a boji se Njegove srdžbe i kazne.

Pripisivanje druga Allahu najveći je uzrok Allahove srdžbe i kazne. Uzvišeni kaže: “One koji su tele prihvatili stići će kazna Gospodara njihova i poniženje još na ovome svijetu; tako Mi kažnjavamo one koji kuju laži.” (El-A’raf, 152)

Namaz kod kaburova i prema kaburovima je put ka tome. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Allah se žestoko rasrdio na ljude koji su na kaburovima svojih poslanika podigli mesdžide.” (Malik)

Ko prisvoji neko od Allahovih svojstava, bit će kažnjen suprotno svojoj namjeri. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: “Allah se žestoko rasrdio na čovjeka koji sebe nazove ‘vladar svih vladara’.” (Ahmed)

Allah je plemeniti i voli, od Svojih robova, da Ga mole i da traže od Njega, a srdi se na onoga ko to iz oholosti odbije. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ko ne traži od Allaha, On se srdi na njega.” (Tirmizi)

Allah, džellešanuhu, ne voli nevjerovanje i nije zadovoljan time, a kada ga čovjek učini, On se rasrdi na njega. Uzvišeni kaže: “One kojima se nevjerstvo bude mililo stići će srdžba Allahova i njih čeka patnja velika.” (En-Nahl, 106)

Napredak i prosperitet jednog društva zavise od unutrašnje i vanjske dobrote. Ko bude skrivao zlo, a pokazivao dobro, on o Allahu ima loše mišljenje i stići će ga Njegova srdžba. Uzvišeni kaže: “... i da bi kaznio licemjere i licemjerke i mnogobošce i mnogoboškinje koji o Allahu zlo misle – neka zlo njih snađe! Allah se na njih rasrdio i prokleo ih i pripremio na Džehennem, a grozno je on boravište!” (El-Feth, 6)

Allahovi poslanici su najodabraniji među ljudima, i onaj ko ih, na bilo koji način, uznemirava, zaslužio je Allahovu srdžbu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Allah se žestoko rasrdio na narod koji je raskrvario lice Njegovog vjerovjesnika.”

Među najnesretnijim Allahovim stvorenjima je čovjek kojeg je ubio vjerovjesnik. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: “Allah se žestoko rasrdio na onoga koga je ubio vjerovjesnik.” (Muttefekun alejhi)

Ko rasrdi Allahovog prijatelja, šticenika i dobrog čovjeka, Allah će se na njega rasrditi. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ako si ih rasrdio”, misleći na jednu grupu ashaba, “rasrdio si i svog Gospodara.” (Muslim)

Pokazivanje nezadovoljstva i ljutnje prilikom iskušenja ne može odgoditi Allahovu odredbu, a kazna za onoga ko tako postupi srazmjerna je njegovom djelu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ko se bude srdio zbog odredbe, njemu pripada srdžba.” (Tirmizi)

Odvraćanje od Allaha, riječju ili djelom, uzrok je Allahove kazne. Uzvišeni kaže: “A dokazi onih koji se o Allahovoj vjeri raspravljaju ništavni su kod njihova Gospodara kada su joj se već mnogi odazvali; na njih će pasti gnjev i čeka ih patnja teška.” (Eš-Šura, 16)

Ibn Abbas, radijallahu anhuma, rekao je: “Raspravljaju se s vjernicima, nakon što su se oni odazvali Allahu i Njegovom Poslaniku, kako bi ih odvratili s Pravog puta, i žarko žele da se vrati neznabožačko vrijeme.”

Oni koji ne postupaju po znanju, njih će stići Allahova srdžba, i vjernicima je naređeno da se, na svakom rekatu namaza, utječu Allahu od slijeđenja njihovog puta. Allah, džellešanuhu, uzdigao je pravo roditelja na posebno mjesto, i učinio je da Njegovo zadovoljstvo bude u njihovom zadovoljstvu i Njegova srdžba u njihovoj srdžbi. Abdullah ibn Omer, radijallahu anhuma, rekao je: “Zadovoljstvo Gospodara je u zadovoljstvu roditelja, a srdžba Gospodara je u srdžbi roditelja.” (Tirmizi)

Krv muslimana je zaštićena i nepovrediva, i onaj ko je prolije, zaslužio je Allahovu srdžbu i prokletstvo. Uzvišeni kaže: “Onome ko hotimično ubije vjernika kazna će biti - Džehennem, u kome će vječno ostati; Allah će na njega gnjev Svoj spustiti i prokleće ga i patnju mu veliku pripremiti.” (En-Nisa, 93)

Imovina muslimana također je zaštićena i nepovrediva, i onaj ko bespravno nasrne na nju i otuđi je, zaslužio je žestoku kaznu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ko se namjerno lažno zakune, kako bi bespravno otuđio imetak muslimana, srest će Allaha a On će biti srdit na njega.” (Buhari i Muslim)

Kada žena prokune svoga muža (u slučaju da je on optuži za blud i prizove Allahovo prokletstvo na sebe kao potvrdu istinitosti svoje optužbe), a svjesna je da ne govori istinu, neprestano će biti u Allahovoj srdžbi. Uzvišeni kaže: “... a peti put da je stigle Allahova srdžba, ako on govori istinu!” (En-Nur, 9)

Ko pomogne drugome u nepravdi, Allah će se rasrditi na njega. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ko pomogne u nepravednoj parnici ili pomogne u nepravdi, bit će u Allahovoj srdžbi sve dok ne odustane od toga.” (Ibn Madža, sa vjerodostojnim lancem)

Jezik je jedno od vrijedonosnih mjerila ljudi. Jedna riječ može biti uzrokom čovjekovog spasa ili propasti. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Čovjek izgovori riječ, kojoj se izaziva Allahova srdžba, misleći da nije na tom stepenu, pa mu Allah zbog nje upiše Svoju srdžbu sve do dana susreta s Njim.” (Tirmizi)

Bježanje s bojnog polja, prilikom sukoba s neprijateljem, uzrok je Allahove srdžbe. Uzvišeni kaže: “... onaj ko im tada leđa okrene – osim onog koji se povuče s namjerom da se ponovo bori ili drugoj četi pristupi – vratit će se natovaren Allahovom srdžbom; prebivalište njegovo bit će Džehennem, a užasno je on boravište.” (El-Enfal, 16)

Pravo svake blagodati je zahvalnost na njoj, a oholost zbog nje i zaboravljanje na istinskog Darovatelja uzrok je trenutne kazne. Uzvišeni kaže: “Jedite ukusna jela

kojima vas opskrbljujemo i ne budite u tome objesni da vas ne bi snašla srdžba Moja; a koga snađe srdžba Moja – nastradao je!” (Taha, 81)

Onaj ko učini nešto što izaziva Allahovu srdžbu, obaveza ga je prezirati i zabranjeno je uzeti ga za prsnog prijatelja. Uzvišeni kaže: “O vjernici, ne prijateljajte s ljudima koji su protiv sebe Allahovu srdžbu izazvali; oni su izgubili nadu da će bilo kakvu nagradu na ovome svijetu imati, isto kao što su izgubili nadu nevjernici da će se njihovi umrli živi vratiti.” (El-Mumtehina, 13)

Ljudi su obavezni raditi i pripremati se za ono što slijedi nakon smrti, jer će najveća Allahova srdžba, prema Njegovim robovima, biti na mahšeru, mjestu okupljanja na Sudnjem danu, i zato će vjerovjesnici Adem, Nuh, Ibrahim, Musa i Isa, alejhimus-selam, reći toga dana: “Moj Gospodar se rasrdio kako se nije rasrdio nikada prije toga i kako se neće rasrditi nikada poslije toga.” (Muttefekun alejhi)

Govoreći o manifestacijama Allahove velike srdžbe na Sudnjem danu, imam Nevevi, Allah mu se smilovao, rekao je: “Ona će biti vidljiva u Njegovoj žestokoj osveti onima koji su se oglušili o Njegove propise, naredbe i zabrane, u bolnoj kazni, prizorima okupljanja i strahotama kojima nema sličnih.”

O muslimani, Allah je snažan i silan, i upozorio je Svoje robove na Svoju srdžbu. Uzvišeni kaže: “Allah vas upozorava na Sebe.” (Ali Imran, 28)

Ljude ne bi trebalo obmanuti to što je Allah blag i milostiv, jer kada se On rasrdi i odobri kaznu, niko ne može spriječiti Njegovu odredbu. Kada ljudi čine grijehe, a On ih, i pored toga obasipa blagodatima, to je istidradž – postepeno približavanje kazni. Uzvišeni kaže: “... i davat ću im vremena, obmana Moja doista je trajna.” (El-Araf, 183)

Ako se, nakon toga, pokaju i vrata svom Gospodaru, On će im otvoriti vrata pokajanja, svakog dobra i bit će zadovoljan njima. Uzvišeni kaže: “Zar se onaj koji je Allahovu naklonost zaslužio može porediti s onim koji je Allahovu srdžbu navukao i čije će prebivalište biti Džehennem? - A užasno je to boravište!” (Ali Imran, 162)

O muslimani, pokornost Allahu i Poslaniku priskrbljuje zadovoljstvo Milostivog i njome čovjek postiže Allahovu milost. Uzvišeni kaže: “... i dosudi nam milost na ovome svijetu, i na onome svijetu – mi se, vraćamo Tebi!” Kaznom Svojom Ja kažnjavam koga hoću’, reče On, ‘a milost Moja obuhvata sve; dat ću je onima koji se budu grijeha klonili i zekat davali, i onima koji u dokaze Naše budu vjerovali” (El-A’arf, 156).

Ono što ukazuje na veličinu i sveobuhvatnost Allahove milosti jeste da je ona pretekla Njegovu srdžbu. Poslanik, alejhis-selam, rekao je: “Allah je, prije nego što je stvorio stvorenja, napisao: ‘Moja je milost pretekla Moju srdžbu.’ To je zapisano, kod Njega, iznad Arša.” (Buhari)

Utjecanje od Allahove srdžbe, Allahovom dozvolom, čuva čovjeka od Njegove srdžbe. Jedna od Vjerovjesnikovih dova bila je: “Allahu moj, utječem se Tvojom milošću od Tvoje srdžbe.” (Muslim)

Svjestan musliman trudi se da postigne Allahovo zadovoljstvo, i čuva se od onoga što izaziva Njegovu srdžbu.

Znajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na Njegovog Vjerovjesnika, pa je rekao u mudroj Objavi: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur’anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

